

Se emigraciji čas izteka?

Tokrat bi se povrnili k še vedno nerešenemu vprašanju obstoja in vloge Komisije Državnega zbora za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu. Njen pomen za krepitev stikov s Slovenci v zamejstvu se precej splošno priznava, pomembno vlogo pa bi morala odigrati še pri opredelitvi odnosa do Slovencev po svetu.

V prejšnjem mandatu je imela komisija v načrtu oblikovanje listine, podobne resoluciji, ki govori o položaju avtohtonih slovenskih manjšin v sosednjih državah in o analogah državnih in drugih dejavnikov Republike Slovenije v tej zvezi, ki jo je parlament soglasno odobril leta 1996. Res je, da se z izseljenci in zdomci „ukvarjajo“ izseke iz Svetovni slovenski kongres, Cerkev, nekatere znanstvene ustanove in še kdo, vendar so naše skupnosti in posamezniki, ki živijo po svetu, in njihovi potomci po številu, kulturnem, znanstvenem, gospodarskem potencialu, duhovni in čustveni bližini tako pomemben dejavnik za naš narod, da se ni mogoče sprijazniti z nevednim, brezbrzišnim, stihijem obnašanjem. Tu ima jasne dolžnosti tudi država.

Italija ne more biti zgled skrbi za manjšine in izseljence, vendar je v zadnjih letih opazno spremenila smer. Ne gre le za izjemno pozornost do Italijanov v Sloveniji in Hrvaški v zadnjem desetletju, gre tudi za milijonske množice izseljencev in njihovih potomcev. Parlament je pred kratkim zanje določil zajamčene sedeže v parlamentu: dvanajst v poslanski zbornici in šest v senatu. Že prej so uvedli volitve njihovih zastopnikov v posebno javnopravno predstavniško telo. Novembra je v parlamentu v Rimu zasedalo 166 parlamentarcev italijanskega izvora z vsega sveta. Vseh je več kot 300. Predsednik poslanske zbornice Violante je takrat izjavil: „Tistih 60 milijonov ljudi italijanskega izvora, ki živijo na tujem, predstavlja bistveno sestavino italijanske zgodovinske dediščine.“ Predsednik republike Ciampi pa jim je med drugim dejal: „Danes je Italija odprta država, obrnjena navzven. Italijanstvo, ki ga vi predstavljate v svetu, ki je zaradi moderne tehnologije vse manjši in vse bolj povezan,

je za nas velika moč v mednarodnih odnosih.“

Problemi naših ljudi v svetu seveda niso enostavni in so različni od države do države, od roda do roda. Njihovo reševanje zahteva tudi razmislek o tako kočljivih zadevah, kot so odnos med narodno zavestjo in obvladovanjem jezika, med staro domovino oz. domovino prednikov ter lastno družbeno in državno zasidranostjo, med ohranjanjem izročila in vrhunskimi izmenjavami in tako dalje.

O položaju v ZDA, kjer je naša največja skupnost, lahko na primer beremo v članku novega predsednika Svetovnega slovenskega kongresa Borisa Pleskoviča (Glasilo, december 2000) osupljive sezname uspešnih Slovencev, ki jih označuje „ljubezen do domovine in nesebična želja, posredovati svetovno mrežo poznanstev svojim kolegom v domovini“, a tudi misli znanega časnika Pavleta Borštnika v analizi političnega položaja v Sloveniji po volitvah (Ameriška domovina, 4. januarja 2001): „V preteklosti so se podobni članki (tudi moji) navadno zaključevali z retoričnim vprašanjem: kaj pa emigracija? V letu 2001 lahko zapišemo samo eno: emigraciji se čas izteka. Zapustila je dobro vidno sled v slovenskem povojnem svetu, iz objektivnih razlogov pa ni mogla premagati pregrade, ki jo je ločevala od naroda doma.“

Ali bomo prav zdaj, ko je svet vse manjši, ko imamo elektronsko pošto, internet, televizijske satelite, videokonference, možnost potovanja, opustili možnost, da okrepiamo naše skupnosti, kjer so po svetu še močne, in vsaj skušamo drugod ohraniti nekaj žarišč slovenstva?

Potreben je vsaj minimalni program o tem, kaj je treba nujno obdržati in kaj novega storiti, tudi z gmotno in personalno pomočjo iz Slovenije (tisk, radio, televizija, spletna stran, jezikovna, kulturna, cerkvena žarišča, atašeji za izseljenke, organizacije, obiski za mlade, strokovne in kulturne izmenjave ipd.). Potrebna pa je tudi drugačna zavest v matici. Skupno s civilno družbo ima za to svoje odgovornosti in dolžnosti tudi parlament.

Ivo Jevnikar v Družini

Slovenska država še obstaja!

Ambiciozno delo profesorja **Normana Daviesa** *Evropa: Zgodovina* (Europe: A History, popravljena izdaja - Pimlico 1997; prva izdaja - Oxford University Press 1996), upokojenega predstojnika Šole za slovanske in vzhodnoevropske študije Londonske univerze je bilo pred nekaj leti vsekakor knjiga, o kateri so govorili mnogi. Berljivo delo za različne generacije bralcev, nikakor ne specialistično, ampak pregledno sprehanje po evropski zgodovini od ledene dobe skoraj do danes, razgrnjeno na več kot 1300 straneh, se je v nasprotju s sodobnimi zahodnimi sintezami evropske zgodovine poskušalo izogniti običajnemu ignorantsstvu in predsodkom, namreč prevelikemu poudarjanju zgodovine zahodnoevropskih držav in - v boljših primerih - kvečjemu še Rusije. Daviesova zgodovina kontinenta kaže posebno pozornost za vzhodno Evropo, avtor je menda hotel še posebej poudariti pomen „manjših držav ali narodov“ v evropski zgodovini. Ob nedavnem praznovanju desete obletnice slovenske odločitve

za samostojnost in neodvisnost si je bilo zato nemara vredno (ali pa je vsaj zabavno) ogledati, kaj je imel ugledni zgodovinar povedati zanimivega o Slovencih oziroma slovenski državi.

Pikanten drobec je najti v okvirčku z naslovom *Illyria*: razlagajoč, da sta Slovenija in Hrvaška v jugoslovanski federaciji pod popolnim nadzorom Titovih komunistov vse od leta 1945 hlepeli po avtonomnosti, avtor zapiše, da je bil statistični letni prihodek na prebivalca „najmanjše in najbogatejše“ članice federacije, torej Slovenije, podoben avstrijskemu, doda pa še malce zlovesči stavek: „Le čas bo pokazal, ali bosta negodni republiki Slovenija in Hrvaška kaj manj kratkega veka kot že zdavnaj pozabljene Ilirske province, katerim sta nekaj pripadali.“ (Davies, str. 731)

Desetletje po začetku „negodnosti“ sme slovenska država z veseljem ugotoviti, da je že za več kot enkrat preživela življenje, ki ji ga je določil ugledni britanski zgodovinar.

I. B. v Književnih listih

Oblast je ujetnica največje stranke

DRŽAVNI ZBOR BREZ NADZORNE MOČI

Čeprav je od dogodkov v Državnem zboru Republike Slovenije preteklo že nekaj tednov (medtem je naš list imel zaslužene počitnice), ne moremo spregledati tega dogajanja, ker je bistveno za vse bodoče obdobje sedanje vlade. Polemika, ki se je končala 1. februarja, pa je potekala skoraj tri mesece, dejansko odkar je bil znan izid volitev in je zmagoviti dr. Drnovšek pričel sestavljati široko vladno koalicijo.

Pogajanja so tekla v parlamentu in predmet je bila sestava nadzornih teles. Ti odbori izvajajo poleg drugega kontrolo nad delovanjem vlade na področju javnih financ in varnostno-obveščevalnih služb.

Opozicija, takoimenovana koalicija Slovenija, ki jo sestavljata Bajukova Nova Slovenija (NSI) in Janševa Socialdemokratska stranka (SDS), je zahtevala, da morajo biti opozicijski poslanci v teh komisijah v večini, ker sicer svoje nadzorne naloge ne bi mogli uspešno izvrševati. Po pravilniku državnega zbora opoziciji pripadajo predsedniška mesta teh nadzornih organov, vladajoča koalicija pa je tudi sicer obljubila, da bo opoziciji v njih priznala večino. Vendar tega potem ni izpolnila. Prišlo je tudi do farse, ko so hoteli med opozicijo prišteti tudi stranko mladih, ki sicer ni podpisala koalicijskega sporazuma, a je vedno delovala z vlado in od nje dobila tudi nekaj stolčkov.

V teku pogajanj, ki so se raztegnila tedne in tedne, je opozicija zagrozila, da bodo njihovi poslanci odstopili od vseh vodstvenih mest v državnem zboru, če se ne ugodijo njihovim zahtevam. A koalicijsko vodstvo parlamenta na zahteve Bajuka in Janše ni hotelo pristati. Bajuk je v iskanju rešitve celo sprejel, da opozicija v nadzornih komisijah ne bi imela večine, a pod pogojem, da ima že tretjina članov nadzorne telesa pravico zahtevati od vlade dokumentacijo o sumljivih postopkih. Tudi Janša je podprl ta Bajukov predlog. Predsednik Državnega zbora Borut Pahor (Združena lista) je v pricipu sprejel to zahtevo, a koalicijska večina je končno izglasovala po svoje, proti opoziciji.

Zato so poslanci koalicije Slovenija

odstopili z vseh vodstvenih funkcij v Državnem zboru in njegovih komisijah. Kljub temu bodo, kot so pojasnili, odgovorno opravljali svoje delo v delovnih telesih in na parlamentarnih sejah.

V Sloveniji je tako položaj kaj jasen: vladna večina ne trpi ugovora niti nadzorstva. Opozicija pa je potisnjena v stanje, v katerem ne more izvrševati svoje nadzorne funkcije. Časopisje na splošno ni poudarilo važnosti tega stanja. A Radio Ognjišče je v svojem komentarju poudaril nevarnost nastalega položaja: „Lahko se vprašamo, kaj še bo? Koliko gospodarskega kriminala in proračunskih mišmašev in drugega se bo zgodilo v tem mandatu zaradi te drobcene besedice - večina. Opoziciji glas slabi, njena nadzorna funkcija bo ostala na ravni, ki jo bodo mediji prav radi poimenovali - dvigovanje prahu za prazen nič. A s tem prahom se bo gotovo vsaj nekaj zadušilo - pomen demokracije. Kjer velja le beseda ene strani, je demokracija postavljena na kocko. In če se ta kocka prevrne, lahko splava po vodi naša prihodnost.“

Zanimiv pa je bil tudi komentar v dnevniku Delo (ki ga nikakor ne moremo smatrati za „opozicijskega“). Tam je Matjaž Albreht zapisal: „Vse to pa bo vodilo v še večje stapljanje dveh vej oblasti: izvršilne in parlamentarne. Že v prejšnjem mandatu smo bili priča poizkusom, da bi parlament postal orodje izvršilne oblasti. Tokrat je čedalje bolj očitno, da postajata obe veji oblasti ujetnici največje stranke. To se je prvič pokazalo s podpisom koalicijskih pogodb, ki natančno določajo obnašanje poslancev, kar je popolnoma v nasprotju z nadzorno funkcijo, ki bi jo moral imeti parlament... To pa je nevarno, saj se v Sloveniji še ni končalo obdobje tranzicije in apetiti oblastnikov bodo še veliki.“

Kritike in pa strah, kaj bo rekla Evropa k takim „demokracijskim“ dejavnostim, so povzročile, da je vlada delno popustila. Komisija za poslovanje je podprla predlog o spremembi poslovnika državnega zbora, ki bi tretjini poslancem v komisijah za nadzor nad varnostno-obveščevalnimi službami in javnimi financami omogočala nemoteno opravljati nadzor nad delovanjem izvršilne oblasti. Poslanci koalicije Slovenija se še niso dokončno odločili, ali bodo vztrajali pri odstopu z vodilnih funkcij v DZ.

Nesreča v Bariločah

Peteklo nedeljo, 18. februarja, se je manjša skupina bariloških rojakov, članov SPD pod vodstvom Dinka in Bogdana Bertoncija podala na Cerro Capilla, kjer so opravili čiščenje steze do bivaka za 50-letnico društva. Ko so se že vračali, je na nevarnem prehodu Dinku spodneslo, tako da je padel po 40 m globokem pobočju. Utrpel je hude poškodbe. Prvi poizkus reševanja s helikopterjem se je ponesrečil zaradi nastopajoče noči. Iz globočine ga je prinesla šele reševalna ekipa planinskega društva. Ob dveh ponoči je bil interniran v sobo intenzivne nege v bolnici. Ob zaključku našega lista je bilo njegovo stanje zelo delikatno.

Omrtvelost in preplašenost

Smo spet zlezli v novo režimsko omrtvelost, v novo potuhnjenost in novo preplašenost? Je po zatonu OF namesto nje na pohodu OR? Je res danes na Slovenskem možno v polni sproščenosti, brez sence kakršnekoli bojazni, v čisti državljanski neomadeževanosti govoriti samo čez nadškofa dr. Rodeta in katoliško Cerkev?

Alojzij Pahor v Družini

STRAN 4:

Program prireditvev za 2001

Naša skupnost živi

Vroč poletne dni so mnogi rojaki porabili za počitniške dopuste. Zato je štev. 5 našega tednika izšla šele 22. februarja. Mnogi rojaki so se pa zbirali v svojih krajevnih Domovih pri družabnih in verskih opravilih ter organizirali otroške počitniške kolonije, katere so vodili požrtvovalni sodelavci Domov. Tudi letos so naši mladi misijonsko obiskovali najbolj revne argentinske provincije in tamkajšnjim prebivalcem nudili pomoč v denarju, oblačilih in živilih. To plemenito delo vršijo že mnogo let.

Zedinjena Slovenija je dobila poročilo o strokovnem seminarju v Sloveniji, katerega se udeležujejo naše učiteljice slovenskega jezika, ki poučujejo na slovenskih šolah v tujini. Iz Argentine se jih je udeležilo iz Buenos Airesa 14, iz Bariloč 3, iz Mendoze in Rosarija po 1.

16. decembra je bilo v Mendosi prijetno kulturno prijateljsko srečanje kvarteta Lipa iz Bariloč (sestavljajo ga Martin Bajda, Janez Rodé, arh. Andrej Duh in Janez Mež-

nar) s prenovljenim mendoškim domačim zborom. Pridružili so se jim tudi „Fantje na vasi“ vseh starosti in „Los Chañares“. To bratsko srečanje ob nepretrganem petju je trajalo skoro do zore.

Ob zaključku leta smo dobili iz Slovenije sporočilo, da je Martin Magister (rojen v Argentini) novi kondicijski trener obdravskega prvotigaša. Predhodno je Martin sodeloval leto dni z Luisom Van Gaalom pri Barceloni. Odslej bo skrbel za telesno pripravljenost igralcev.

Dobrodelni odsek Zveze slov. mater in žena kljub počitnicam vrši svoje dobrodelno delo med rojaki.

Po krajevnih Domovih so svete ure za prvi petek, v Slovenski hiši pa so ob prvih sobotah molitvene ure. Molimo za pričevalce za namene prvih sobot, to je za duhovniške, redovniške in misijonske poklice ter za družine, da bi otroke navduševale za duhovniške poklice.

D-0va za tisk ref. Zed. Slovenije

Dve prireditvi v Ljubljani

MARKO FINK V DON PASQUALE

Letošnje predstave v februarju v Operi je pričela opera Don Pasquale od Gaetana Donizettija. Dirigent Loris Voltolini, režiser Vinko Modersdorfer. Glavno vlogo je pel naš basbaritonist **Marko Fink** kot gost. Vidno je bilo, da njegov glas daleč presega druge, sicer dobre pevce. Posebno je bilo značilno njegovo odlično igranje. Za vse to je seveda na koncu in tudi že med petjem žel veliko aplavzov.

Pri pripravljanju te opere je kot korepetitor sodeloval tudi prof. **Ivan Vombergar**.

Pri drugih operah v teh sezonah bo poleg Marka Finka pel še **Janez Vastle**.

PROSLAVA PREŠERNOVEGA PRAZNIKA

V Cankarjevemu domu so na predvečer državnega praznika izročili nagrade letošnjim Prešernovim nagrajencem, ki so:

Glavni nagrajenec je slikar Gustav Gamuš za ves opus; nagrado iz Prešernovega sklada pa so dobili Gregor Bakovič za igralsko vlogo Ariela, godalni kvartet Tartini, Ivo Prancič za svojo razstavo, Nataša Prosenec za video, Peter Semolič za pesniško zbirko, in dirigentka Karmina Šilec za projekt Vampirabile.

Slavnostni govornik je bil letošnji na-

Maša za pokojnim J. Škerbcem v Ljubljano.

Na 30. dan po smrti delegata prelata Jožeta Škerbca je bila v Ljubljani v cerkvi Srca Jezusovega na Taboru darovana zanj spominska maša. Daroval jo je dr. Andrej Poznič ob somaševanju Janeza Riharja in drugih duhovnikov.

Maše so se udeležili mnogi Slovenci, ki so se zadnje čase preselili v Slovenijo, kakor tudi nekateri člani učiteljskega tečaja in drugi turisti iz Argentine, pa tudi prijatelji naše skupnosti, kakor dr. Andrej Bajuk s soprogo Katico, dr. Peter Vencelj in Veselka Šorli-Puc, dr. Janez Arnež, Janko Moder in drugi.

V pridigi je dr. Poznič omenjal osebne spomine na pokojnika, po maši pa smo se znanci po stari navadi zadržali še dolgo v pogovoru pred cerkvijo.

TD

grajenec. Dosedaj je bil to vedno lanski, a to pot so spremenili pravila - moral bi namreč govoriti lanski laureat - jezuit in slikar Marko Rupnik.

Po slavnostnem delu je zbor Carmina Slovenica pod vodstvom Karmine Šilec virtuozno odigral v baletnem in lahkotnem ritmu razne slovenske narodne pesmi. Spomnjale so se nekoliko na našega Nikolaja Jeločnika.

Po svetu

MOČAN POTRES V INDIJI

Katastrofalni potres 7,9 stopnje po Richterjevi lestvici, ki je prizadel Indijo, naj bi terjal do 100.000 smrtnih žrtev, je sporočil indijski obrambni minister George Fernandes. Doselej so sicer našli le približno 7000 trupel, vendar je zelo malo upanja, da bi bili med 100.000 zasutimi pod ruševinami še preživeli. Sklad ZN za pomoč otrokom (UNICEF) je sporočil, da je med žrtvami potresa in med ranjenimi kar 60 odstotkov otrok. Ranjenih naj bi bilo okrog 200.000 ljudi, pol milijona ljudi pa je ostalo brez domov. Reševalci iz Nemčije, Švice, Velike Britanije, Francije, Madžarske in drugih držav nadaljujejo iskanje morebitnih preživelih s posebnimi napravami. Žarišče potresa je bilo 20 kilometrov SV od mesta Bhuj v državi Gudžarat, kjer naj bi bila porušena večina stavb, najbolj pa je prizadel prestolnico Ahmedabad. Zaradi potresa je prišlo do motenj v telekomu-

nikacijskem omrežju, čutili pa so ga tudi v Pakistanu, Nepalju in Bangladešu.

NA KUBI ŠE PO STAREM

Šele po dveh tednih pripora dveh čeških državljanov na Kubi - eden je parlamentarec, drugi pa borec za človekove pravice - je uradna Havana češke oblasti prvič seznanila s primerom. Češkemu diplomatu v kubanski prestolnici so izročili pisno izjavo, v kateri je Kuba od Češke zahtevala opravičilo, ker je, že vrsto let „podaljšana roka ZDA pri zatiranju Kube“. Češki predsednik Vaclav Havel je tovrstno opravičilo seveda zavrnil. Češka državljana, Ivana Pilipa in Jana Bubenika, so na Kubi aretirali 12. januarja zaradi srečanja s kubanskimi oporečniki. Več kot 160 parlamentarcev pa je medtem v SE v Strasbourgu podpisalo peticijo, s katero od Kube zahtevajo takojšnjo izpustitev Čehov. Izpustitev je prišla po dobrem mesecu zapora.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Tri tedne je dolga doba, da bi jo kar tako preskočili in začeli (po počitnicah) pisati samo dnevne novice. Potreben je torej vsaj kratek pogled na celoto političnega delovanja v tem obdobju. Vse pa se je sukalo v mejah predvidljivega. Torej: nič posebnega.

STABILNOST VLADE

To vprašanje kroži po državi od samega nastopa Povezave. Vprašanje zavisi od razumevanja, soglašanja in sodelovanja obeh strank, ki tvorita vladno koalicijo: radikalizem in Solidarna fronta. Čeprav je ob samem nastanku Povezave Fronta imela več volilne moči, je politična tradicija, zlasti pa izkušnja radikalnih kadrov položaj obrnila. Na smolo skupka levih strank je blodeče nastopanje vodje in sedaj bivšega podpredsednika Alvareza pustilo Fronto brez pravega vodstva in celo brez prave smeri delovanja.

V teh treh tednih je prišlo do več sestankov med vodji radikalizma in Fronte. Sem v prvi vrsti spada tudi srečanje med predsednikom De la Ruo in Alvarezom. Vendar vse lepe in tolažilne besede ne morejo prikriti razpoke, ki je nastala med obema vladnima partnerjema in ki je ni mogoče zatajiti. Pojavi se ob vsaki priložnosti, ko gre za kakšno važno vladno vprašanje. To je lahko vprašanje senata in korupcije v njem, pranja črnega denarja in vloge predsednika Centralne banke, predsednikovih dekretov ali pa zadržanja do Kube in njene vodje Castra.

Poglejmo hitro vsakega od omenjenih problemov. Čeprav je sodnik Liporaci ustavil postopek proti obtoženim senatorjem, je skupina tožilcev, zadržanih za raziskovanje tega problema, zahtevala nadaljevanje sodnega postopka proti sedmim izmed njih. Iz vrst radikalizma so hitro padle kritike na tožilce (ki so priznali, da ni stvarnih dokazov korupcije), vsa Solidarna fronta pa je stoje ploskala obnovljenemu postopku.

Na podlagi raziskovanja severnoameriških kongresistov je bilo objavljeno, da se v Argentini perejo izredne količine umazane denarja, predvidoma izhajajočega iz trženja mamil. Vsa fronta (in tudi velik del peronizma) je navalila na predsednika Centralne banke. Obtožba: Pedro Pou premalom nadzira razne bančne velevloge in tudi ni priložnostno parmanentarni komisiji izročil vrednih podatkov. Radikali, s predsednikom De la Ruo na čelu, pa vztrajajo, naj Pou ostane na svojem mestu.

Da pospeši ekonomski zagon, ki je nastal spričo „oklopnih ukrepov“ mednarodnih finančnih krogov, je predsednik države mimo (nad) parlamenta z dekreti uveljavil kar trideset različnih določil, ki bi sicer zahtevala zakonski postopek. Peronizem se je (v napadu amnezije, saj je Menem v zadevi dekretov bil pravi revolucionar) soglasno izrekel proti dekretom in je temu pritegnil tudi del Solidarne fronte.

Pa še zaplet na področju zunanje politike. Kubanska vlada je nekje zvedela, da „naj bi“ Argentina v Združenih narodih volila proti Kastrovemu režimu v zadevi človekovih pravic. To pa je povzročilo hudo kri na Kubi, ker so se nadejali, da bo levičarska vlada v Buenos Airesu pač spremenila zadržanje, ki je bilo za dobo Menema stalno proti Havani. Padle so izjave, tako kubanskega poslanika kot zunanjšega ministra, ki so grobo obsojale argentinsko zadržanje („petolizci ameriške vlade“). Še sedaj teče polemika med radikali in Fronto, kakšno naj bo končno zadržanje Argentine. Omenimo, da je Fronta strogo prokubanska, radikali pa imajo nenehne pomisleke. Kot levičarska stranka simpatizirajo s Kubo, a neka nejasnost se vleče še izza časa vlade predsednika Illia. Radikali (vključno Alfonsin, ki leta 1983, ko je nastopil kot predsednik, ni povabil Castra), niso

Kubi nikoli odpustili, da je v Salti pričela revolucionarno vojno, ko je v Buenos Airesu vladal radikalni ustavni predsednik Arturo Illia.

STABILNOST OPOZICIJE

Vsi ti zapleti sicer nikakor ne bodo povzročili kakega „padca vlade“, hudo pa motijo normalen razvoj delovanja in njenega gospodarstva. Razna vprašanja pa se pojavljajo tudi v opoziciji.

Mnogokrat smo že pisali o problemih neenotnosti, v katere stalno zapada peronizem. Ista poželenja (predsedniška kandidatura 2003) glavnih voditeljev, težnja po povratku bivšega predsednika Menema, pa tudi različno gledanje na posamezne vladne ukrepe so doslej precej atomizirali stranko.

Prav v tem pa smo zadnje dni opazili konkretne premike. Trije najmočnejši peronistični veljaki, guvernerji Carlos Ruckauf, Jose Manuel de la Sota in Carlos Reutemann so sklenili, da se snidejo še ta mesec in dosežejo medsebojno soglasje. Glavne točke sporazuma bi bile skupno nastopanje na prihodnjih volitvah, enotno zadržanje do vlade in pa napor, da bi bivšemu predsedniku Menemu odvzeli vso notrajno moč v stranki in tako preprečili, da bi se čez dve leti udeležil tekme za predsedniško kandidacijo. Oni sami pa bi prepustili vprašanje predsedniške kandidature volji članstva na notranjih volitvah.

Do novosti prihaja tudi v skrajno kaotičnem peronizmu v prestolnem mestu. Tukaj se ponuja za vodstvo (dejansko ga zahteva) poslanka Irma Roi, ki kot sirena s svojim petjem za sabo vabi še bivšega peronista Gustava Beliza. Ta je že nekajkrat pokazal voljo do povratka v skupno čredo, a si še ni na jasnem, kako rešiti svoje razmerje do Cavalla.

Cavallo sam pa tudi nima stvari jasnih. Nenehno približevanje vladi mu ni prineslo političnih obresti v stranki, razmerje z Belizom je bilo vedno zapleteno in zavezništvo s posameznimi peronističnimi krogi postaja problematično. Desnica tako ne najde pravega izraza, ki bi pritegnil glasove sicer precej številnih možnih volilcev.

Problemi pa se kažejo tudi na skrajni levo, ki zamaš išče jasneje izraza. Sedaj se v provinci Buenos Aires bistveno suče okoli kandidature duhovnika Farinella. A je težko, da bi njegova osebnost kristalizirala kak enoten nastop.

OB ROBU, A NE OBROBNO

Še dve zadevi bi si ogledali, ki sta običajno v drugi vrsti zanimanja, a nikakor nista drugotnega pomena. Prva je pojav uskokov, ki po svoje tudi pretijo stabilnosti vlade. Ti se pojavljajo tako v radikalizmu kot v Solidarni fronti. Omenili smo že, da sta najvidnejša predstavnik te skupine radikalna poslanka Elisa Carrió in socialistični vodja Bravo. Carrió je zadnje dni znova zaslovela kot gonilna sila boja proti pranju nelegalnih fondov. Sploh je pritegnila pozornost tudi zaradi svojega konvertitstva. Skoraj brezverka se danes ponaša z branjem Svetega pisma in deli svetega Janeza od Križa. Že pred leti smo opozarjali na njen pojav, ki danes zadobiva vso politično važnost.

Druga snov pa je sprememba ustroja sindikalnih organizacij. Stvar je sicer nekoliko potiščala, a nikakor ni zaspala. Obstaja in deluje vladna komisija, ki je zadolžena za pripravo osnutka nove zakonodaje v tem smislu. Vlada sedaj sploh ne more upati na kako uzakonitev novih norm. Računa na novo sestavo senata po volitvah, v nasprotju primeru pa na predsedniški dekret, ki je postal že vsakdanje orodje - tudi kot posledica amnezije.

Slovinci v Argentini

Rožmanov dom - naš skupni dom ostarelih

Osemindvajset let je že poteklo, odkar je zrasla slovenska socialna ustanova, sad drzne in tvegane zamisli prvih daljnovidnih in požrtvovalnih pionirjev, ob spontani in velikodušni podpori slovenske skupnosti v zdomstvu. Lepo število osamelih, onemoglih, pa tudi težko obolelih rojakov je našlo toplo zavetje v tej ustanovi - svojem drugem domu. Da osvežimo spomin na bivše prebivalce tega Doma, objavljamo njihova imena. V dolgi vrsti imen bomo našli rodbinskega člana, sorodnika, prijatelja in marsikaterega znanca, med njimi pa zasledili kar precej zaslužnih javnih delavcev. Ob sledečih imenih je vredno razmisлити in se pogledati v človekoljubno poslanstvo te naše socialne ustanove:

Bergant Zorka Šerjak
Breščak Anton
Čepon Anton
Černič Tereza
Češnovar Metka
Dolček Dobrila
Erjavec Ivan
Fink Stanislav
Gerzetič Milka
Godnič Ema
Grčar Viktor
Gregorič Ernest
Hren Frančiška
Hribovšek Franc
Hvala Lojzka Humar
Jerala Janko
Jerala Jože
Jožef Janez
Keršič Rudolf
Kogovšek Jakob

Križ Milan
Levar Lado
Lisjak Franc
Lovrenčič Jože
Malenšek Janez
Matevžič Janez
Matičič Anton
Mauko Franc
Mazi Vladimir
Mehle Janez
Milavec Ciril
Mislej Franc
Muha Mario
Muha Karla Lukman
Novak Alojz
Perc Vilma Komel
Pisk Ignacij
Planinšek Metoda
Podbršček Lucija
Pokoren N.

Potočnik Jožef
Ravšelj Valentin
Rehberger Vojko
Regan Franc
Rupnik Zina (Castelar)
Rupnik Zinka (Churruca)
Seršen Frančiška
Skubic Viktorija
Šonc Alojzij
Štefanič Lojzka
Štrbenc Marjeta
Tome Valentin
Triller Franc
Trobec Tereza
Tršar Mira
Vahter Alojz
Vombergar Jože
Zajc Marija
Zobec Janez
Zulian Franc

Imena sedanjih stanovalcev Rožmanovega doma:

Cof Emil
Kessler Ema
Kralj Marija Jerončič
Jerončič Mario
Krošelj Tony
Lavrenčič Ljerka
Lorenc Adriana Rigler
Mizerit Florjana
Savron Nadja
Seršen Emilija Grčar
Sotlar Ljudmila
Šinkovec Mirka
Šušteršič Milan
Šušteršič Tone
Šušteršič Nerina
Volovšek Milan
Žnidaršič Franc
Žnidaršič Milka

Že samo število bivših in sedanjih stanovalcev dovolj zgovorno priča o življenjsko važnem pomenu obstoja Rožmanovega doma. V dobi splošne gospodarske krize so ti oskrbovanci, vsaj kar se prehrane in prostorov tiče, zadovoljivo preskrbljeni. Vsak stanovalec razpolaga s samostojno prostorno sobo in samostojno kopalnico, kar je za nemoteno, mirno življenje brezdomno velike vrednosti. Takih ugodnosti težko najdemo celo pri starostnih domovih z bajnimi cenami!

S posegom smrti v naše zdomske vrste se je tudi število dobrotnikov in mecenov občutno skrčilo. Moči preživelih požrtvovalnih sodelavcev tudi že pešajo. Bremeni jih teža let in postopno razrahljano zdravje. Kdo bo nadomestil in razbremenil te zveste, požrtvovalne sotrudnike, je kočljivo vprašanje, ki že dalj časa visi v zraku - brez

Iz življenja Zveze slovenskih mater in žena

Tukaj v Argentini ne moremo podaljševati ali vsaj izrabiti po koledarju ves praznični čas kot v Sloveniji, kjer so znova prisotni koledniki, žive jaslice, mladinski koncerti s pogostitvijo ves januar, vse tja do svečnice.

O naši božičnici le nekaj stavkov, da se lahko javno zahvalimo vsem, ki jih ni motila že prihajajoča vročina argentinskega poletja, zaključki šol, Miklavževanja in to-

prave rešitve. Seveda, Rožmanov dom ni kaka bančna ustanova, tudi ne dobičkanosno podjetje. Je zgolj socialna dobrodelna ustanova - zato ni privlačna. Žal da je po drugi strani opazno pasivno zadržanje kar precej gospodarsko dobro zasidranih rojakov, ki v svojem zadovoljstvu ne vidijo ničesar okoli sebe, kaj šele sorojakov v bedi in stiski. Med njimi izstopa finančno izredno močna skupina, ki sodeluje in podpira tuje ustanove, čeprav so te deležne pokroviteljstva ter izdatne podpore s strani poslaništva bogate kolonialne države.

Ne more se sicer odrekati pravice sodelovanja in podpiranja kjerkoli, vendar je očitna odsotnost socialnega čuta do sorojakov v stiski, do ustanove, ki jim nudi zavetje in ki se mora boriti z vsemi mogočimi težavami za svoj obstoj.

Tudi je obžalovanja vredno, da celo svojci bivših stanovalcev, kateri so uživali dolga leta vso gostoljubnost naše ustanove za dostojno preživetje, ne kažejo več zanimanja za Rožmanov dom in skoraj ne prestopijo njegovega praga. Nehvaležnost je pač plačilo tega sveta!

Rožmanov dom vsekakor potrebuje novih svežih, mlajših moči, sestavljenih iz organizacijsko in gospodarsko zmožnih ljudi. Ni odveč trditev, da bo ta edinstvena slovenska dobrodelna ustanova spričo staranja in pešanja prve generacije z vsakim letom vedno bolj potrebna slovenski skupnosti!

Če bo zavest čutenja po potrebi obstoja te slovenske ustanove globlje prodrla med širše plasti slovenske skupnosti in se tudi njena celotna organizacijska struktura zavzela za pritek novih moči in sodelavcev, omogočila s tem učinkovitejšo in izdatnejšo pomoč, potem bo ta slovenska socialna ustanova mogla še z večjo uspešnostjo vršiti svojo človekoljubno poslanstvo - v dobro vedno številnejšim osamelim in obolelim sorojakom v Argentini.

Tone Šušteršič

liko drugih obveznosti za konec leta, se potrudili po delu še na vaje z vseh strani velemesta in ki so z velikim veseljem oblikovali že tradicionalno večnamensko božičnico Zveze.

V soboto 16. decembra smo z zahvalno mašo zaključili jubilejno sveto leto v cerkvi Marije Pomagaj, katero je opravil asistent Zveze dr. Jure Rode, pel pa je priložnostni mešani pevski zbor s Pristave pod vodstvom Anke Savelli Gaser. Skoraj sovpadala je tudi obletnica plebiscita o samostojnosti Slovenije, tako da smo se pridružili v en glas z zahvalno pesmijo Bogu ob prvi deseti obletnici.

Sledil je koncert okteta - zbran posebej za to priložnost - ki so ga sestavljali Gabrijele Čamernik, Irena Dolinšek, Marija Snežna Batagelj Klemenčič, Veronika Malovrh, Veronika Zorc, Terezika Prijatelj Žnidar, Matjaž Čuč in Bogdan Magister. Poslušali smo trinajst pesmi znanih skladateljev in se nemo a s srcem zahvaljevali kar sproti za pobožno doživljanje svete maše in naznanjajoče rojstvo Gospodovo, tako zboru kot solistom, ki so strnili naravne in šolane talente za božjo čast in nam v nemalo zadoščenje, saj smo imeli priložnost slutiti odenke angelskega petja prve svete noči.

Z gorečimi svečkami za naše pokojne smo se po domačem obredu približali jaslicam v dvorani škofa Gregorija Rožmana, kjer jih je blagoslovil asistent dr. Jure Rode, posredoval evangelij z nagovorom in voščilom. Tam se je pridružil tudi predsednik Zedinjene Slovenije Tone Mizerit ter nazdravil s primernimi besedami naši Sloveniji za prvo desetletnico plebiscita. V imenu odsotne predsednice Pavline Dobovšek je zaželela vse lepo in dobro vsem rojakom „tu in tam“ kulturna referentka Irena Fajdiga.

Sveta noč, blažena noč in Glej zvezdice božje sta zadoneli po dvorani in podomah v zdušje. Skrbno pripravljene in obložene mize z dobrotami pa so vabile na božično zakusko. Verjetno smo se vsaj za hip počutili ob Sveti Družini kot družina božjih otrok! Bog daj! S tem bi bil namen vsakoletne božičnice več kot dosežen.

Za sodelovanje se zahvaljujemo vsem odsekom okrajnih domov. Naj imena ostanejo zapisana le v knjigi dobrotnikov v lasti Njega, „ki dobro plačuje“...

Vincencijeva konferenca in Zveza slovenskih mater in žena

Ivo Žajdela

Tragedija v Cerknem

Goriška Mohorjeva družba je v zbirki Naše korenine izdala knjigo zgodovinarja Borisa Mlakarja Tragedija v Cerknem. Na to knjigo smo že dalj časa čakali z velikim zanimanjem, saj se je vedelo, da Mlakar zbira gradivo zanjo. Avtor je domačin v Cerknem, zato ga je snov, kot pravi v knjigi, posebej zanimala.

Osrednja tema knjige sta dva nadvse tragična dogodka, ki sta se med vojno zgodila v Cerknem. Prvi je napad Nemcev na Cerkno 27. januarja 1944, v katerem je padlo 47 tečajnikov partijske šole, in partizanski pobjo štirinajstih domačinov nekaj dni kasneje, ki jih je partizansko vodstvo okrvilo sodelovanja z Nemci pri prvi tragediji. Med to štirinajsterico sta bila ubita tudi oba cerkljanska duhovnika Lado Piščanc in Ludovik Sluga. Vosovci so jih pobili 3. februarja 1944 na Lajšah nad Cerknem. Od leta 1991 je tam vsakoletna spominska in spravna slovesnost koprške škofije za vse žrtve vojne in revolucije na Primorskem.

Mlakar je v začetku knjige prikazal Cer-

kljansko v vihti druge svetovne vojne. Sleđita poglavji, ki govorita o dogajanjih v Cerknem po kapitulaciji Italije jeseni 1943 ter o britanskem časniku Darewskem in o tako imenovani „gestapovski zaroti“.

Osrednji del knjige je namenjen najprej opisom pokrajinske partijske šole in njeni nastanitvi v Cerknem ter o nemškem napadu nanjo. V poglavju *Kdo je odgovoren za katastrofo* avtor knjige natančno analizira številne vire ki jih je zbral, ter dokaže, da je pri nemškem napadu na Cerkno šlo za golo naključje in da pri tem ni bilo nikakršnih izdajalcev iz Cerknega. Knjiga doseže vrhunec s podrobnim in natančnim opisom partijskovosovskega iskanja krivcev za tragedijo. Iz sistematičnega navajanja raznih pisnih in ustnih virov avtor prikaže, kako je z aretacijo petnajstih domačinov ter z njihovim pobjem na Lajšah (eden se je rešil iz brezna) partijskovosovska stran dosegla dvoje. Nemški uspeh napada na Cerkno ter morebitno svojo krivdo pri tem so prevzeli na grešnega kozla, hkrati s tem pa so se znebili še nezaželenih domačinov. Partijsko

vodstvo je torej v Cerknem storilo to, kar je počelo povsod drugod po Sloveniji. Skoraj pri vseh svojih večjih porazih so poiskali grešnega kozla, ponavadi takšnega, ki jim je bil že tako iz revolucionarnih razlogov trn v peti.

Boris Mlakar je gradivo za knjigo zbiral več kot deset let. Uporabil je veliko arhivskih virov ter zbral številna pričevanja udeležencev ter domačinov. Knjiga je vzorno napisana. Kljub sistematičnemu navajanju mnogih podatkov to na bralca ne deluje prezahtevno. Branje je prijetno predvsem zato, ker je zaradi mnogih odkritij in pojasnitev ves čas zelo zanimivo. Med drugim je avtor rehabilitiral Milka Hojana, ki je do danes veljal za največjega nemškega vrinjača v partizanske vrste, pri čemer so mnogi partizanski avtorji Hojanovemu izdajstvu pripisovali številne hude partizanske poraze.

Posebna odlika knjige je, da avtor dosledno ves čas navaja polna imena vseh vpletenih. S to knjigo je Mlakar ne le dokončil povsem rehabilitiral štirinajst pobitih Cerkljanov na Lajšah, ampak je tudi hudo obremenil mnoge vpletene, pravzaprav vse takratne vodilne, od partije (Aleš Bebler), Vosa (Miro Perc), vodje partijske

šole (Ivan Bratko) do partizanskih voditeljev (Bojan Štih in Lado Ambrožič-Novljan).

Leta 1957 so v Cerknem postavili velik spomenik v spomin na žrtve nemškega napada na Cerkno. Na njem je še danes napis, da so to bile žrtve „belogardističnega izdajstva“. Avtor knjige je zdaj dokončno dokazal, da je ta napis neresničen in nadvse krivičen do žrtve, ki so jih vosovci pobili na Lajšah, in se je zavzel, da se napis popravi.

Knjiga Borisa Mlakarja Tragedija v Cerknem je prva knjiga sploh, v kateri je neki naš profesionalni zgodovinar podrobno raziskal in objavil neko hudo zgodbo iz našega medvojnege časa. Posebna odlika te knjige je tudi v tem, da je tovrstnih hudih zgodb izredno veliko in da prav to, da smo s to knjigo dobili šele prvo podrobno raziskavo ene izmed njih, kar zelo nazorno govori, da tudi deset let po koncu komunističnega režima našo zgodovinsko stroko zanima prej vse drugo razen temeljne raziskave našega medvojnege dogajanja.

Naj zapišem še to, da je Boris Mlakar poleg izdaje te izredne knjige spomlad 2000 končno doktoriral iz teme o slovenskem domobranstvu in da zdaj končuje tudi knjigo na to temo.

ZAŠČITNI ZAKON ZA SLOVENSKO MANJŠINO SPREJET

Italijanski senat je v sredo sprejel globalni zaščitni zakon za slovensko manjšino. Gre za zgodovinski dogodek, saj je bila zakonska zaščita Slovencev obljubljena že z ustavo republike po drugi svetovni vojni ter z Londonskim memorandumom in Osimskim sporazumom in so nanjo čakali več desetletij. Ker so senatorji glasovali samo z dvigom rok, glasov niso prešteli, po pričakovanju pa ga je podprla večina senatorjev vladne koalicije, torej Levih demokratov, Zelenih, komunistov, Ljudske stranke in predstavnikov francoske in nemške manjšine. Proti sta bila Nacionalno zavezništvo in Naprej Italija, čeprav je bilo v njenih vrstah tudi nekaj senatorjev, ki so glasovali za zakon. Severna liga in Krščanskodemokratski center sta se vzdržala, kar v senatu velja kot glas proti.

Zakon je rezultat številnih popravkov, dopolnil, amandmajev in kompromisnih rešitev, ki Slovencev v FJK jamčijo najmanj takšno ali višjo raven pravic, kot so jo imeli doslej, le da so te zdaj tudi pravno

utemeljene. Ena od njegovih najpomembnejših značilnosti je, da širi zaščito tudi na Slovence v Videmski pokrajini, ne le v Tržaški in Goriški. Tako bodo zakonske zaščite po desetletjih čakanja in prizadevanj deležni Slovenci iz vseh treh pokrajin dežele FJK. Skupaj naj bi na tem območju po neuradnih podatkih italijanskega notranjega ministrstva živelo približno 70.000 Slovencev, po nekaterih podatkih pa celo 100.000. Dokončno sprejetje zaščitnega zakona za Slovence v Italiji so pozdravili tako v zamejstvu kot v matični Sloveniji.

Najvišji slovenski politični predstavniki - predsednika države in parlamenta, premier in zunanji minister - so ob dolgo pričakovanem dogodku izrazili zadovoljstvo in poudarili, da bo zakon ugodno vplival tudi na odnose med Slovenijo in Italijo. Predstavniki Slovencev v Italiji pa so ob izrazih zadovoljstva opozarjali tudi na nekatere pomanjkljivosti zakona in poudarili, da se bo treba še močno boriti za njegovo uresničevanje v praksi.

ŠOLA NI NEVTRALNA!

Rad bi povedal, da je v naši državi zelo narobe, dokler je ena skupina ljudi zastopljena. Gre za kristjane. Ker tem tudi sam pripadam, bo moje pričevanje toliko bolj osebno in pristno.

Neamalakrat se mi dogaja, da mi otroci, mladostniki in starši potožijo, kako naše šole postajajo vse bolj nestrpne do mladih kristjanov. Učiteljice, zlasti tiste pri slovensčini in zgodovini, rade zafrknejo mlade kristjane, kako so butasti, neumni in primitivni, ker hodijo v cerkev, ki je v zgodovini naredila toliko hudega. Zadnjič je neka učiteljica, otroci je ne morajo zastonj klicati tovaršica „posvetila“ celo uro „obrambi“ naše družbe pred Cerkvijo. Celu uro je razlagala zločine Cerkve v zgodovini in zatrjevala, da bi sedaj Cerkev v Sloveniji počasi rada spet takole zavladala in podjarmila ljudi. Otroci so morali poslušati in molčati. Odveč je reči, da je posebej zagrozila vernim učencem, napredne, torej neverne, pa je pozvala, naj se malo ponorčujejo iz svojih sovrstnikov, ki bi radi obnovili mračni srednji vek. Če me vprašate, na kateri šoli je to bilo, potem vam ne bom izdal imena ne staršev ne mladostnika, ker bi se jim lahko še hudo pisalo. Starši se nimajo kam pritožiti. Naj gredo k ravnatelju? Kdo pa jim jamči, da se ne bodo maščevali otrokom. Naj gredo na ministrstvo za šolstvo? Tam jih bodo šele slišali. Ste že slišali kakšnega ministra za šolstvo iz liberalne demokracije, ki bi izrekel kakšno lepo besedo o krščanstvu. Jaz ne. Če ste vi, me prosim, popravite. Sam sem zasledil samo eno pismo v Družini, kjer so starši odkrito povedali, kako so bili verni otroci žrtve posmehovanja v šoli. Drugi molčijo, drugi se bojijo. Molčimo tudi drugi kristjani, medtem ko nekatere tovaršice v naših šolah že uprizarjajo novi mračni srednji vek, ko ne prenesejo drugačnega mišljenja in preganjajo nič krive otroke, samo zato, ker so drugačnega prepričanja kot one.

Kako si mnogi naši šolniki predstavljajo demokracijo, naj pove tudi primer, ko je neki ravnatelj že na vratih pisarne odpravil neko gospo, ki je hotela z izbirnimi vsebinami govoriti o telesni ljubezni na drugačen način kot misli on. „Nimate vstopa v šolo,“ se je glasilo „neideološki“ odgovor

ravnatelja. Vsakdo, ki ne misli kot vladajoča slovenska elita, širi ideologijo in nima vstopa v šolo. Naših šolnikov so polna usta nevtralne šole. Šola ne sme vzgajati v nobeno smer, pravijo. Mora biti nevtralna. Res? Kaj pa kondomati v šolah? To je vzgoja v točno določeno smer, spoštovani šolski oblastniki. Pa če vi priznate ali ne.

Pred časom mi je duhovnik nekatoliške veroizpovedi pripovedoval, kako je govoril v šoli, javni šoli, da ne bo pomote. Prav je tako. Naj predstavi svojo vero. Razširil bo obzorje učencem. Ko so mene, katoliškega duhovnika, hoteli povabiti učenci neke srednje šole, jim je profesorica dejala, da to nikakor ne pride niti pod razno v poštev, da bi katoliški duhovnik delal propagando v šoli. Prav. A nekaj ur prej je povabila v šolo predstavnike neke sekte. Zanje nevtralnost šole ne velja. Ta velja samo za katoličane!

Vem, da grem mnogim že na živce. Kaj mi je treba težiti, mi boste nekateri očitali. Pusti stvari pri miru, boste dejali drugi. Odkrito vam povem, da jih ne bom! Boli me, ko je v družbi nestrpnost! Vpil bom, dokler bo ta žalostni pojav med nami. Pozdravljam vse pobude proti nestrpnosti do azilantov. Boli me, naj zaradi nje trpi kdorkoli. In zakaj bi me ne bolelo, ko smo žrtve nestrpnosti, lahko rečemo sistematične institucionalne nestrpnosti, katoličani? Vse odgovorne v družbi, zlasti na ministrstvu za šolstvo, pa tudi druge odgovorne, bi rad opozoril, da je nestrpnost lahko nevarna. Nobeni družbi ni v čast, če en sam njen član trpi zaradi nestrpnosti. Kaj šele, če to trpi to cela skupina ljudi. Danes smo žrtve nestrpnosti in zasmehovanja katoličani. Pedagogom, ki tako neodgovorno širijo to nestrpnost, pa bom položil na srce, da s svojo nestrpno držo pri učencih ustvarjajo nestrpni način mišljenja. Danes ga nanašajo na katoličane, jutri ga bodo na tujce, na azilante so ga že, naslednji dan na socialno ogrožene, nekega dne lahko na stare. In lahko se zgodi, da bo učiteljica, ki danes uči svoje učence nestrpnosti, nekega dne, morda ko bo stara, sama njena žrtev. Rablji pa bodo njeni učenci. Pa naj se ne čudi. Sama jih je tako učila!

Radio Ognjišče, 13. februarja, mag. Božo Rustja

Program prireditev za leto 2001

PONOS IN SODELOVANJE

Težko bi našli kjerkoli na svetu emigracijo, ki bi bila tako aktivna kot je prav naša organizirana slovenska skupnost v Argentini. Če kdo dvomi o tem, naj vsaj bežno pogleda okvirni program, ki ga je kot vsako leto tudi za 2001 pripravil Medorganizacijski svet. A to so le glavne prireditve osrednje ustanove in Domov. Treba je pripisati še druge krajevne prireditve, odrske nastope, šolske obletnice, miklavževanja, pevske koncerte, kulturne večere, likovne razsta-

ve, folklorne nastope, družabne prireditve in plesne. Dodajmo še pouk naših osnovnošolskih in srednješolskih tečajev, srečanja staršev, seje odborov Domov, učiteljev in profesorskega zbora, Medorganizacijskega sveta, pevske vaje naših zborov, delo naše časopisje, nedeljske maše, prve petke in druge verske prireditve... Naštevanje je gotovo pomanjkljivo, a je le suh podatek za nadvse razgibano življenje. Bodimo ponosni nanj in zvesto sodelujmo!

24/25.2.	BARILOČE: 50. Obletnica društva SPD
3/4. 3.	BARILOČE: 50. Obletnica društva SPD - Zaključne slavnosti
4. 3.	Tombola na Pristavi
10. 3.	Začetek Srednješolskega tečaja R.M.B.
18. 3.	Začetek slovenskih osnovnih šol v Slovenski hiši
25. 3.	Tombola v Slomškovem domu -/ Občni zbor v San Martinu
1. 4.	Občni zbor v Našem domu in kosilo ZSMŽ - San Justo.
8. 4.	Prireditve z mašo in kosilom v Rožmanovem domu
15. 4.	Velika noč
22. 4.	Občni zbor Zedinjene Slovenije -/ Misijonska tombola v Slovenski vasi V BARILOČAH: enodnevni izlet Pod Skalco - čiščenje gorske steze
29. 4.	Občni Zbor v Slomškovem domu in kosilo ZSMŽ Ramos Mejia -/ Občni zbor na Pristavi
1. 5.	Mladinski turnir v Slovenski vasi
6. 5.	41. Obletnica v Slov. domu v Carapachayu
13. 5.	Slovensko romanje v Lujan
20. 5.	41. Obletnica v Slov. domu v San Martinu
25. 5.	Mladinski športni turnir
26. 5.	BARILOČE: „Gorenjska večerja“
27. 5.	Žegnanje v Slovenski hiši
3. 6.	Spominska proslava žrtev revolucije -
10. 6.	Krajevne domobranske proslave, ali v vsakem posameznem Domu po dogovoru
17. 6.	Očetovski dan
23. 6.	Praznik slovenske državnosti
24. 6.	Procesija Sv. Rešnjega Telesa -/ BARILOČE: Praznik državnosti v „Paseo de las colectividades“ in pogostitev v Stanu
1. 7.	Proslava šolskih otrok v čast sv. Alojziju -/ Prireditve v Hladnikovem domu
7/9. 7.	BARILOČE: Fiesta de las colectividades europeo-argentinas
8. 7.	Tombola v San Justu
15. 7.	Mladinski dan v San Martinu
22. 7.	Srečanje molilk živega rožnega venca
5. 8.	49. Obletnica Hladnikovega doma
12. 8.	Mladinski dan v Slomškovem domu -/ Družinski dan - Dan otrok
18. 8.	31. Glasbeni večer SDO/SFZ
19. 8.	Romanje v Lourdes
26. 8.	Obletnica Rožmanovega zavetišča -/ Mladinski dan v Carapachayu
1. 9.	Dan Zveze slovenskih mater in žena
2. 9.	Mladinski dan na Slovenski pristavi -/ Sveta maša za Rupnika, Hacina in sodelavce
7/9. 9.	Duhovne vaje za može
9. 9.	Mladinski dan v Našem domu v San Justo
16. 9.	40. Obletnica Slomškovega doma v Ramos Mejia
22. 9.	Proslava šolskih otrok na čast Antonu Martinu Slomšku
23. 9.	Mladinski dan v Slovenski vasi -/ BARILOČE: Slovenske smučarske tekme
7. 10.	Prvo sveto obhajilo -/ Obletnica pri Svetogorski Mariji
13. 10.	Tombola v San Martinu
14. 10.	45. Obletnica Našega doma v San Justu -/ Misijonska nedelja
21. 10.	Materinski dan -/ BARILOČE: družinski dan s kosilom
28. 10.	Obletnica na Slovenski pristavi
27/29.10	Duhovne vaje za žene
27. 10.	BARILOČE: izlet in kosilo ob jezeru Mascardi
4. 11.	Zvezni Mladinski dan v Slovenski vasi
11. 11.	Zaključek srednješolskega tečaja Ravn. M.Bajuka -/ BARILOČE: izlet in kosilo ob Mascardi
18. 11.	SLOVENSKI DAN v Slovenski vasi
24. 11.	Tombola v Našem domu v San Justo
25. 11.	Proslava Kristusa Kralja
2. 12.	Prireditve s sveto mašo in kosilom v Rožmanovem zavetišču
8. 12.	Posvetitev Mariji Brezmadežni -/ Občni zbor mladinskih organizacij
15. 12.	Prireditve na Slovenski pristavi
16. 12.	Enodnevne duhovne vaje za žene
22. 12.	Božičnica Zveze slovenskih mater in žena
23. 12.	Enodnevne duhovne vaje za može
24. 12.	Božična polnočnica
31. 12.	Silvestrovanja

Od srede avgusta do srede septembra pa bo prihital med nas ljubljanski pomožni škof in dušni pastir za slovenske izseljence, mons. Alojzij Uran. Podroben program obiska bomo še objavili.

Novice iz Slovenije

Pisali smo pred 50 leti...

NOVE ZNAMKE

Pošta Slovenije bo tudi letos izdala številne priložnostne znamke, s katerimi bo počastila spomin na tiste Slovence, ki so tako ali drugače pomembni za državo. Že januarja bodo izšle tri znamke iz Serije znamenite osebnosti, posvečene literarnim ustvarjalcem Ivanu Cankarju, Dragotinu Ketteju in Ivanu Tavčarju. Znamki iz serije Junaki stripov bosta izšli ob 70-letnici karikaturista Boža Kosa (brat pesnika Vladimirja Kosa), v tem letu pa bodo izšle znamke iz serij Minerali in fosili, Živalstvo Slovenije in nekatere druge priložnostne znamke.

KOLIKO GLEDAJO, BEREJO, SURFAJO?

Posameznik, star od deset do 75 let, poslušaja dnevno radio tri ure, televizijo gleda dobri dve uri in pol, približno četrt ure porabi za branje dnevnikov, polovico manj časa dnevno namenja revijam, internet pa na dan uporablja že skoraj štiri minute, kažejo podatki o branosti, gledanosti in poslušanosti slovenskih medijev ter uporabi interneta v lanskem letu. Gre za raziskavo Inštituta za raziskovanje medijev Mediana, v okviru katere je bilo anketiranih 8000 posameznikov v starosti od deset do 75 let, in sicer vsakodnevno od 2. januarja do 31. decembra.

KREKOVA BANKA

Krekova banka je lani ustvarila 540 milijonov tolarjev neto dobička, je na poslovnem srečanju Krekove banke dejal predsednik uprave Aleš Žajdela. Po njegovih besedah se je obseg poslovanja banke lani nominalno povečal za 8,5 milijarde tolarjev oziroma za 15 odstotkov.

ROKE GOR!

Zamaskirana neznana moška, oborožena s pištolama, sta vstopila v prostore Nove Ljubljanske banke v Mislinji in uslužbenke z grožnjo o uporabi orožja prisilila, da so jima izročile večjo vsoto denarja, nekaj več kot deset milijonov tolarjev. Po dejanju sta se z osebnim avtomobilom znamke jugo dečke barve odpeljala v smeri Slovenj Gradca.

NOVE IZKAZNICE IN POTNI LISTI

Državljeni Slovenije so z zamenjavo osebne izkaznice - stare od 20. decembra lani ne veljajo več - čakali na zadnji dan, kar je posledično povečalo tako čakalne vrste na upravnih enotah, kot tudi roke izdelave pri proizvajalcih. Doslej je za novo osebno izkaznico zaprosilo 719.300 državljanov Slovenije. - Do datuma začetka izdaje novih potnih listov bodo pristojni organi izdajali potne liste na starih obrazcih, ki jim bo po zakonu o potnih listinah državljanov Republike Slovenije veljavnost prenehala avgusta 2002. Napovedi ministrstva, da bodo državljani že od 1. januarja letos lahko vložili vlogo za izdajo novega potnega lista, se zaradi zahtevnosti projekta niso uresničile. Po ocenah MNZ bo cena novega potnega lista za polnoletnega državljanca med 7600 in 8000 tolarjev.

ŽRTVE NA SLOVENSКИH CESTAH

V primerjavi z letom 1990, ko je na slovenskih cestah življenje izgubilo 548 oseb, med njimi 35 otrok, je bil dosežen velik napredek, saj so lani ceste terjale manjši krvni davek - v prometnih nesrečah je namreč ugasnilo 313 življenj, od tega osem otrok. Kljub temu pa to ni dovolj. Tako bi morali čimprej sprejeti nacionalni program, ki bi urejal omenjeno področje in za katerega traja bitka že zadnjih osem let. Izkušnje kažejo, da so najboljši ukrep ustrezne kazni, ki jih kršiteljem predpisov izrečejo sodniki za prekrške, in njihova izterjava.

NOV DNEVNIK V SLOVENIJI

Časnik Finance je začel izhajati vsak delovni dan, s čimer naj bi po besedah direktorja Jurija Giacomellija na časnikarski konferenci postal prvi slovenski poslovni dnevnik.

RIBE

Slovenski ribiči nalovijo letno približno 4000 ton rib, od katerih je polovico namenjenih izvozu. Ker pa po podatkih ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano posamezni prebivalec na leto poje v povprečju pet kilogramov rib, to pomeni na državni ravni letno porabo v višini 10.000 ton. Primanjkljaj se pokriva z uvozom.

SLOVENSKE BESEDA, decembra 1950

S to številko revija zaključuje prvi letnik. S članki sodelujejo K. Škulj, Šepčev, Nikolajev, Zaleški, Lojze Novak, s pesmimi pa Kolarič, Mirko Kunčič, Mirko Geratič. Članek o zdravstvu je napisal dr. A.B.

Družabna pravda, januar 1951, IV. letnik
Uvodni članek (Franc Žužek) poudarja obletnico Rerum Novarum ter Quadragesimo Anno. Iz knjige dr. Jagodica o nadškofu Jegliču je ponatisnejn odlomek Nadškof Ketteler, vsebino izpopolnjuje pismo Franceta Divjaka o problemih neposredne bodočnosti ter reportaža o učiteljih in učencih na študijskem tečaju Družabne pravde v Ramos Mejia.

Slovenija moja dežela

Konec notranje samostojnosti

Tako je Karantanija preživljala prva stoletja svoje samostojnosti. Na sorazmerno lahek način je prešla pod rahlo nadvlado Bavarcev in nato Frankov, tudi krščanstvo je hitro zajelo ves narod. Tako je prešla v zahodno krščansko evropsko civilizacijo, v kateri se je od tedaj razvijala njena usoda.

Enako kot slovenska Karantanija, ki je bila prva slovanska država, so se pozneje razvijale Poljska, Češka, Hrvaška in druge slovanske države. Edino Polabski Slovani so se uprli krščanstvu in so izginili iz zgodovine.

Vendar ni šlo vse tako gladko.

Hrvaški knez Ljudevit, ki je vladal v Posavski Hrvaški, se je zaradi krutega ravnanja furlanskega grofa Kadaloha, katerega mu je bil podložen, Frankom uprl. Na svojo

prvaka - Švedsko.

PETER MANKOČ - DRUGI

Slovenski plavalec Peter Mankoč je na svetovnem pokalu v 25-metrskih bazenih v Berlinu osvojil drugo mesto na 100 metrov mešano. Slavil je Avstralec Robert van der Zant (54,32), drugouvrščeni Mankoč, aktualni evropski prvak v tej disciplini, pa je za njim zaostal 15 stotink (54,47). - Blaž Medvešek je s časom 54,31 osvojil zadnje, osmo mesto v finalu na 100 metrov hrbtno.

HITRI ACMAN

Slovenski rekorder na 100 metrov Urban Acman (Kladivar Celje) je zmagal na mednarodnem dvoranskem atletskem mitingu v Budimpešti na 60 metrov. S 6,73 je postavil svoj osebni rekord in prehitel Madžara Farkaša (6,74), tretji pa je bil Boštjan Fridrih iz Slovenske Bistrice (6,82). Ranko Leskovar je v kvalifikacijah tekel 6,94, vendar nato ni nastopil v finalu. Boštjan Vinkler (Slovenska Bistrica) je bil drugi na 60 metrov ovire, s časom 8,25 pa je prav tako postavil svoj osebni rekord.

BARILOCHE SKUPINSKI IZLET NA CERRO CAPILLA

Na pustne dni 4. in 5. februarja je skupina slovenskih fantov opravila izlet na Cerro Capilla (2200m). Ta značilna gora se lepo vidi in z Lópezom sestavlja značilno ozadje bariloških fotografij. Vendar je malo obiskana. V turističnem smislu je težje vrste. Ker ni nadelanih poti, predstavlja grmovje, pomešano z bambusom, jako nerodno oviro. Ni nikake planinske kočice, pot na vrh vodi skozi strm snežni ozebnik in zadnja špico je treba spet plezati.

Vrh še ni imel svoje knjige, zato smo jo preskrbeli mi, ji pripravili primerno skrinjico in ji napisali v španščini sledeče uvodne besede: „To knjigo so položili na vrh Cerro Capilla nekateri člani bariloškega planinskega društva, ki so se izognili vladi nasilja in samodržstva, ki danes tlačijo jugoslovanske narode, in si našli nov dom v tem krasnem kotičku gostoljubne in velike argentinske zemlje.“

Izleta so se udeležili: France Jerman, Davorin Jereb, Janez Duhovnik, Tonček Pangerc, Vojko Arko, Blaž Razinger, Slavko Adamič, Rudi Arko, Ciril Jereb in Miha Bobinik. VA

Svobodna Slovenija, št. 7;
15. februarja 1951

Slovenija in šport

TENIS V MELBOURNEJU

Slovenska teniška igralka Tina Pisnik je svoj nastop med posameznicami na odprtem prvenstvu Avstralije v Melbournu končala v drugem krogu. Nastop v tretjem ji je zmagal 4:6, 7:6 (8:6), 6:0 preprečila Nemka Marlene Weingartner. Tina Pisnik se je poslovila tudi med pari, kjer sta izpadli še dve slovenski igralki, Tina Hergold in Petra Rampre. - Tina Križan pa je v prvem krogu mešanih dvojic z Argentincem Lukasom Arnoldom premagala Ullyetta in Black iz Zimbabveja. Križanova je pred tem skupaj s Kazahstanko Irino Seljutino izgubila v drugem krogu ženskih dvojic. V tem krogu je izpadla tudi Maja Matevžič.

NOGOMETNI FAIR PLAY

Evropska nogometna zveza je objavila novo lestvico „fair playa“. Na njej po polovici sezone vodi Belorusija. Slovenija, ki je bila lani povsem na repu, se je lepo popravila in je trenutno na 22. mestu med 51 državami.

SMUČARSKI SKOKI

Japonska reprezentanca v smučarskih skokih je slavila na ekipni tekmi za svetovni pokal na olimpijski skakalnici v Salt

Lake Cityju. Slovenski predstavniki, Peter Žonta, Igor Medved, Damjan Fras in Jure Radelj, so na koncu osvojili četrto mesto (929,2). V pokalu narodov so na prvem mestu Japonci z 290 točkami, Slovenija pa je na šestem s 100 točkami.

SVETOVNO PRVENSTVO V ROKOMETU

Slovenska rokometna reprezentanca je v 1. krogu (skupina D) svetovnega prvenstva v Franciji premagala Ukrajino z 28:24 (16:8), v 2. krogu je premagala Savdsko Arabijo s 35:22 (17:13), potem pa se je sreča obrnila.

V tretjem krogu je izgubila proti Norveški z 29:30 (12:18) in v 4. krogu s Tunizijo s 23:28 (10:13). Za uvrstitev v osmino finala bi morala Slovenija premagati Rusijo ali pa računati, da bo Norveška ugnala Ukrajino. Ni ji bilo usojeno: izgubila je proti Rusiji s 30:33 (15:15) in se tako poslovila od svojega prvega svetovnega prvenstva.

Tudi Argentina je nastopala na svetovnem prvenstvu in si priborila nastop v osmini finala, vendar jo je premagala Švedska z 32:23 (18:10). Naslov je osvojila Francija, ki je v finalu premagala prejšnjega

stran je dobil še mnogo ljudstev, med njimi Karantance, Panonske Slovence ter tudi Kranjce, (Slovane ob Savi). Najprej je zmagoval, ko pa so Franki pošiljali nadenj vojsko za vojsko, se je leta 621 umaknil, bil izdan in umorjen. Frankovske čete so nato vse upornike pokorile.

A položaj se ni vrnil na staro. Franki so uvideli, da so jim take napol svobodne pokrajine nevarne. Zato so - med drugimi - položaj Karantanije radikalno spremenili. Prejšnja le napol vključena v frankovsko državo in notranje avtonomna država, kar pričajo slovenska imena njenih vladarjev, je sedaj postala navadna uradna upravna enota - grofija - frankovske države. Njeni vladarji so postali nemški grofje, ki jim je cesar to grofijo podaril, prazno zemljo je cesar svobodno podeljeval svojim vazalom ali Cerki, grofje oblastniki pa so enako podeljevali posestva svojim prijateljem in podpornikom, seveda nemškega rodu.

Slovensko plemstvo, ki se je prej ravno pričelo razvijati in rasti, je izgubilo moč in položaje, počasi je pričelo hirati in v nekaj stoletjih prešlo med tlačane ali pa izumrlo. Na njihovo mesto so prišli Nemci.

Od prejšnje slave je ostal le obred ustoličevanja kot okostenela kuriozita.

Mali oglasi

TURIZEM

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezervacija hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO Nº 3545-82

H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombergar - Projekti in vodstvo gradbenih del. Občinski načrti za gradnje brez dovoljenja. Gaona 2776 - (1706) Haedo - Tel.: 4443-7385

Arq. Carlos E. Kostka. Mantenimiento de edificios. Presupuestos sin cargo. Capital y Provincia. Sarandí 148, Capital. Tel./Fax: 4952-8427.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - Odvetica - Uradna prevajalka za slovenski jezik - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@ciudad.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvjetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetica; Avenida Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvjetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2482, 1º of. 1, San Justo. Tel. 4441-4924.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uradije ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uradije ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uradije ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uradije ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA - PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uradije vsako sredo od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordova).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec - 4 številke - \$ 12.-

V slovo Milanu Križu

Iz Svobodne Slovenije izvem, da nas je zapustil soborec domobranski podnarednik Milan Križ. Skupaj sva delala seznam za bodoče častnike.

Bil je sin majorja Križa, ilegalca v Slov. Domobranstvu in je bil zaradi tega od nemškega gestapa odpeljan v Dachau. Kako je končal, vemo. Sicer pa več o Milanu v Taboru.

Zaenkrat samo to. Namesto cvetja ali sveče, pa poklanjam v tiskovni sklad Svobodne Slovenije 50 DEM. Vsem Milanovim dragim pa moje občutno sožalje iz Italije.

Levstik Vinko Gorica (1)

Obvestila

SOBOTA, 24. februarja:
V Bariločah pričetek slovesnosti 50-letnice SPD. Odhod „Pod Skalco“, in v nedeljo maša in kulturni program.

SREDA, 28. februarja:
Učiteljska seja ob 20.00 v Slovenski hiši.

PETEK, 2. marca:
V Bariločah se prične drugi del slavnosti 50-letnice. Odhod na Cerro Capilla. V soboto vzpon in zvečer v mestu igra „Pričarani ženini“. V nedeljo maša, slavnostno kosilo in zaključni program

SOBOTA, 3. marca:
Slovenski Srednješolski tečaj RMB. Ob 9. v Slovenski hiši sprejemni izpiti za 1. letnik.

NEDELJA, 4. marca:
Tombola na Pristavi v Castelarju ob 16.

SOBOTA, 10. marca:
Slovenski Srednješolski tečaj RMB. Ob 15. popravni in dopolnilni izpiti; ob 18. vpisovanje; ob 19. začetna sv. maša.

NEDELJA, 18. marca:
Začetna prireditev slovenskih osnovnih šol, ob 16. v Slovenski hiši.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 20. februarja 2001

1 dolar	231,61 SIT tolarjev
1 marka	109,27 SIT tolarjev
100 lir	11,04 SIT tolarjev

Praznik sv. Cirila in Metoda

Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Franc Rode je v sredo popoldne 16. februarja v baziliki sv. Klementa v Rimu vodil posebno slovesnost, ki jo vsako leto na god sv. Cirila pripravljajo predstavniki enega izmed narodov, kjer sta slovanska apostola delovala. Skupaj z nadškofom Rodedom sta somaševala tudi beograjska nadškofa Franc Perko in njegov naslednik Stanislav Hočevnar. Maši je sledil priložnostni duhovni in kulturni program; nadškof Rode se je ob koncu pri grobu sv. Cirila zadržal še v tihi molitvi. Poleg Slovencev, ki živijo v Rimu in skupine naših romarjev iz domovine, so se slovesnosti udeležili tudi predstavniki Cerkva in veleposlaniki vseh slovanskih dežel, ki so akreditirani pri Svetem sedežu.

Osebne novice

Krst. V nedeljo 18. februarja je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Natalija Sofija Smole**, hčerka Stanislava in Marte Koželnik. Botrovala sta Raul Fernández in Milena Bevk Koželnik, krstil pa je g. Dani Vrečar sdb.

Umrli so: V Ljubljani je v 95 letu starosti umrla **Strah Kristina**, teta Toneta Straha in Francke Lampret, v Miramaru Jože Onuk (86), v Barrio Marina Mario Šonc (58), v Slovenski vasi Filomena Štancer (78), v Villa Madero Anton (Zvone) Beltram (81), v San Justu Pavla Juhant roj. Logar (87). Naj počivajo v miru.

Darovali so. V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena je **g. Janez Malenšek** daroval \$ 50.- N.N pa \$ 15.- Bog povrni!

Ob 100-letnici smrti italijanskega skladatelja Giuseppeja Verdija so tudi Orkester Slovenske filharmonije, Slovenski komorni zbor in zbor Consortium musicum izvedli eno najboljših del, Requiem. Dirigent Mirko

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE**
Director: **Valentín B. Debeljak**
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Presidente: **Antonio Mizerit**
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
C1407GSR BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-11) 4636-0841
Telefax: (54-11) 4636-2421
e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
e-mail: **debeljak@pinos.com**

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Za Društvo Zedinjena Slovenija:
Tone Mizerit
V tej številki so sodelovali še:
Gregor Batagelj, Ivo Žajdela,
Tone Šušteršič, Irena Fajdiga,
Pavlina Dobovšek
informativna agencija STA

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 80 USA dol. za vse države.

Čeke:
v Argentini na ime „Eslovenia Libre“
v inozemstvu na ime „Antonio Mizerit“

Oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Cuderman je povedal, da so želeli dobiti najboljše soliste, med njimi tudi **basista Marka Finka**.

TRADICIONALNA PRISTAVSKA TOMBOLA

V nedeljo 4 marca 2001. Ob 16. uri
Lepo vabljeni!

Odbor PRISTAVE

ZLATE HRANILNE KNJIŽICE SLOGE!

so dvakrat zlate: 1. ker so lično tiskane z zlatom znakom SLOGE; 2. za tiste srečnike, ki jih bodo prejeli v dar (z vpisano vsoto)...

Kadar si v zadregi in ne veš, kaj bi daroval, te iz stiske rešijo zlate hranilne knjižice SLOGE, primerne za vse priložnosti: ob krstih, obhajilih, godovih, rojstnih dnevih, porokah... DARUJMO JIH!

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

ALI VESTE
KAJ ŠE TISKAMO?

Slovenski srednješolski tečaj ravnatelja marka bajuka

Sporoča da bodo

v soboto, 3. marca

ob 9.00 sprejemni izpiti za 1. Letnik.

Vsebina izpita: narek, branje (knjiga Slovenski svet),
Recitacija, pogovor v slovenščini.

v soboto, 10. marca

ob 15.00 popravni in dopolnilni izpiti (k vsem izpitom mora dijak prinesiti
kompletno mapo z nalogami)

ob 18.00: vpisovanje

ob 19.00: začetna sv. maša.

Pogoj za vpis v prvi letnik: predložitev spričevala o končani slovenski osnovni šoli
In potrdilo o vpisu v argentinsko šolo.

Pogoj za vpis v ostale letnike: spričevalo prejšnjega letnika, potrdilo o vpisu v argentinško šolo in počitniška naloga (glej Svobodno Slovenijo št. 4 od 25.1.2001)

Opozarjamo starše in dijake, da se dijak ki na dan vpisovanja ne bi izpolnil vseh navedenih pogojev, ne bo mogel vpisati v tečaj.

Vpisnina. \$ 10., drugi otok \$5., tretji pa je vpisnine oproščen.

Sporočamo, da je v petek, 9. februarja v zavetišču sv. Vincencija v Slovenski vasi, odšla k Bogu gospa

Filomena Štancer por. Jesih

Zahvaljujemo se Janezu Petku CM, ki jo je zadnji dan prišel obhajati, in Janezu Cerarju CM za pogrebno mašo v cerkvi in obrede na pokopališču.

Prisrčna hvala tudi sorodnikom in vsem, ki ste jo kropili in molili ob krstilu.
Žalujoci:

Irena, hčerka,
Bernard, Valerija, Martina in **Hernán**, vnuki,
Ludmila z družino, **Joža** por. Rot z družino, sestri
in ostali sorodniki.

Buenos Aires, Ljubljana